

главу 5 Розділу V ДФЄС здійснює Європейське поліцейське відомство (Європол), створений на основі Договору про Європейський союз [3]. Співробітники Європолу не є службовцями держав-членів і діють незалежно від них. У державах членах діють національні відділи зв'язку з Європолом, до яких входять службовці держав-членів. При штаб-квартирі Європолу у Гаазі працюють на постійній основі офіцери зв'язку, які представляють національні відділи зв'язку і відповідають за обмін інформацією [2, с. 475].

Література

1. Договір про функціонування Європейського Союзу [Електронний ресурс]. — Режим доступу: <http://zakon0.rada.gov.ua>
2. Право Європейського Союзу: підручник / за ред. В.І. Муравйова. — К.: Юрінком Інтер, 2015. — 704 с.
3. Договір про Європейський союз [Електронний ресурс]. — Режим доступу: <http://zakon0.rada.gov.ua>

УДК 342.942(043.2)

Невмержицька О.В., студентка,
Навчально-науковий Юридичний інститут,
Національний авіаційний університет, м. Київ
Науковий керівник: Розум І.О., к.ю.н.

ПОНЯТТЯ ПРОЦЕСУАЛЬНИХ СТРОКІВ ТА ЇХ ЗНАЧЕННЯ В АДМІНІСТРАТИВНОМУ ПРОЦЕСІ

Строки мають суттєве значення в правовому регулюванні суспільних відносин. З ними пов'язані початок і закінчення дії правової норми матеріального права, вони вказують на своєчасне здійснення прав і обов'язків, визначають момент настання чи припинення виконання будь-якої процесуальної дії. Можливість захисту прав та інтересів у багатьох випадках залежить від дотримання строків, встановлених законом для звернення за захистом прав та інтересів, розглядом і вирішенням адміністративних справ, оскарженням і переглядом постанов, інших актів у адміністративних справах.

Законодавством України визначено, що процесуальні строки - це встановлені законом або судом строки, у межах яких вчиняються процесуальні дії (ст. 101 КАСУ). Це визначення, принаймні, дає змогу говорити про наявність двох груп (видів) строків. До першої групи належать строки, встановлені законом, до другої групи - строки, тривалість і межі яких визначаються судом, органом владних повноважень (посадовою особою), іншим уповноваженим органом [1, с. 353].

Процесуальні строки визначаються годинами, днями, місяцями і

роками, а також можуть визначатися вказівкою на подію, яка повинна неминуче настати (ст. 101 КАСУ, статті 37-39, 263 КУпАП).

Порядок і умови перебігу і обчислення процесуального строку визначені ст. 103 КАС України, правила якої можуть бути застосовані й повинні застосовуватися для більшості проваджень в адміністративному судовому процесі. Так, за загальним правилом перебіг процесуального строку починається з наступного дня після відповідної календарної дати або настання події, з якою пов'язаний його початок.

Строк, що визначається роками, закінчується у відповідні місяць і число останнього року цього строку. Строк, що визначається місяцями, закінчується у відповідне число останнього місяця цього строку. Якщо закінчення строку, що визначається місяцями, припадає на такий місяць, що відповідного числа немає (наприклад, 31 число), то строк закінчується в останній день цього місяця (30 числа чи 28/29 лютого).

Останнім днем строку, який закінчується вказівкою на певний день, вважається цей день.

Якщо закінчення строку припадає на вихідний, святковий чи інший неробочий день, останнім днем строку є перший після нього робочий день.

Перебіг строку, закінчення якого пов'язане з подією, яка повинна неминуче настати, закінчується наступного дня після настання події.

Останній день строку триває до двадцять четвертої години, але якщо в цей строк слід було вчинити процесуальну дію, де робочий час закінчується раніше, строк закінчується в момент закінчення цього часу.

Строк не вважається пропущеним, якщо до його закінчення позовна заява, скарга, інші документи чи матеріали або грошові кошти здано на пошту чи передано іншими відповідними засобами зв'язку.

Зупинення провадження в адміністративній справі зупиняє перебіг усіх процесуальних строків у цій адміністративній справі. Перебіг процесуальних строків продовжується з дня поновлення провадження [4, с. 353].

Водночас обчислення процесуальних строків у справах, пов'язаних з виборчим процесом чи процесом референдуму, має певні особливості. Строки у таких провадженнях обчислюються днями і годинами. Останнім днем строку, який має закінчитися з настанням певної події (виборів, наприклад), є день, що передує дню вказаної події. Днем бездіяльності є останній день встановленого законом строку, в який мало бути вчинено дію або прийнято рішення. Днем подання позовної заяви, апеляційної скарги є день їх надходження до відповідного суду (ст. 179 КАСУ).

Законами може бути визначено інший порядок обчислення строків. Наприклад, згідно з вимогами ст. 261 КУпАП органи (посадові особи), уповноважені на те законами України, наділені правом застосовувати до особи такий захід забезпечення провадження у справах про

адміністративні правопорушення, як адміністративне затримання. При цьому з урахуванням положень ч. 2 ст. 37 Закону України «Про національну поліцію» від 02.07.2015 р. № 580-VIII відлік часу утримання затриманої фізичної особи в спеціально відведених для цього приміщеннях рахується з моменту її фактичного затримання.

У більшості випадків процесуальні строки точно визначені законом і не підлягають жодній зміні. Дотримання цих вимог забезпечує законне та своєчасне вирішення конкретної адміністративної справи [3, с. 211].

Таким чином, процесуальним строком визнається визначений законом, судом чи суб'єктом владних повноважень проміжок часу, протягом якого учасники адміністративних проваджень вчиняють відповідні процесуальні дії, спрямовані на виникнення, зміну та припинення адміністративно-процесуальних відносин щодо визнання, реалізації та забезпечення прав і законних інтересів фізичних чи юридичних осіб.

Література

1. Адміністративна юстиція. Адміністративне судочинство: навч. посіб. / за заг. ред. Т.О. Коломоєць, Г.Ю. Гулевської. – К.: Істина, 2015. – 152 с.

2. Кодекс адміністративного судочинства України: науково-практичний коментар / [Н.О. Аршан, О.М. Бандурка, А.В. Басов та ін.]; за заг. ред. А.Т. Комзюка. – К.: Прецедент; Істина, 2017. – 823 с.

3. Адміністративне судочинство: підручник [вид. 2, перероб. і допов.] / за заг. ред. Т.О. Коломоєць. – К.: Істина, 2014. – 304 с.

4. Кодекс адміністративного судочинства України: науково-практичний коментар / О.М. Пасенюк (кер. авт. кол.), О.Н. Панченко, В.Б. Авер'янов [та ін.]; за заг. ред. О.М. Пасенюка. – К.: Юрінком Інтер, 2017. – 704 с.

УДК 342.922(043.2)

Невмрежицький Д.В., Омельчук І.М., студенти,
Навчально-науковий Юридичний інститут,
Національний авіаційний університет, м. Київ
Науковий керівник Розум І.О., к.ю.н.

СУДОВИЙ ЗБІР: ПРОБЛЕМИ ТА РЕАЛІЇ ЗАКОНОДАВЧОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ

Інститут судових витрат безпосередньо впливає на можливість реалізації особою права на звернення до суду та отримання судового захисту і може розглядатися в принципі як встановлене законодавством обмеження доступності правосуддя. Разом з тим, якщо розмір судових витрат є розумним, то наведений інститут можна розглядати як своєрідний «фільтр», що утримує від необґрунтованого звернення до суду